

Zaman Öyle Bir Geçti ki

— bulent-kaya · 17 Temmuz 2009

Milenyum dediler...

Sustuk.

Zaman öyle bir geçti ki

Kimse/ler bir şey diyemedi

Sustu/lar...

Yirmi birinci yüzyıl ruhsuz bıraktı bizleri

Şimdiki zamanı zor bela yakalayıp

Gelecek zamana ışınlandık

Birde baktık ki

Post modern olmuşuz

Potu yere, moderni üstümüze sermişiz.

Maymundan geldiğimize inandırıldık

Bunu bize inandıranların maymun kafeslerinden kaçtığını biliyorduk

Bu sadece bize özgüydü

Geriye dönüp hiç düşünemedik

Cam buğularında kaldı saklı düşüncelerimiz.

Pürüzlü yaşantıları gece diskolarda ıslattık

PürüzsüzLEŞ kargaları dadandı damlarımıza

Duvar yazıları 'damsız girilmez' dedi

Papatyalar koparıp kolumuza kolyeledik

'Buyurun girebilirsiniz' dendi.

Gece giydiğimiz gecelik pijama gündelik kıyafet oldu.

Kunduraya corcig, fıstana tuvalet dedik

Bizim babet'lerimiz, capri'lerimiz, laptop'larımız yoktu

Ama biliyorlardı;

Kara lastikler giyer halay çekerdik

Çamurlara vura vura...

Zaman öyle bir geçti ki...

Hokkabazlara el açıp oyunbaz olduk

Mintanları çıkarıp üstsüz dolaştık

Sonra transparan dediler...

Hangi çağdaydık? Bir bilseydik

Ama Anla(ya)madık ne olduğunuzu

Ata'yı, vatani, aşk'ı, örfü, yiğitliği, delikanlılığı, adeti...
Birden bire unutuverdik.../ maziyi.
Aşk'ı iki öpücük niyetine varsaydık.
Şiiri, sanatı, edebiyatı kısacası insanlığı.../ görmezden geldik
Şimdi sevdalar artık darmadağın
Pamuk prensesler oldu "Baby born"
Leyla'lar Mecnun'lar yok
Takılıyor gözüme baldırı çıplak hatunlar
Bakmak istemiyorum
Alamıyorum gözümü
Her yer çırılçıplak
Ağaçsız orman gibi çöle benziyor...
Çıplaklar kampına mı geldik?
Nereye baksak hep aynı
Et kokuyor ortalık
Kara kediler dolaşüyor ortalıkta
Bir parça et için satıyorlar gururlarını
Kasapçı dükkanı açmışız, sakatatçı olmuşuz hepimiz

Zaman öyle bir geçti ki...
Yoldan geçenlere bakmaya yüzümüz olmadı
Park köşelerindeki banklarda iskambil fallarına el açtık
Diskalifiye olup loş filimler de figüranları rol biçtik kendimize
Ve kendi kendimize dedik ki;
Kime baksak hep aynı;
Anadan üryan soyunmuş insanoğlu
Ne önemi var ki,
Herkes kalmış baki.
Yiğitlik sefil bir adi.
Sevda desek?
O da ne ki
Dediler...

Ve zaman öyle bir geçti ki...
Orta çağ Aristokrat'larını andırır olduk
Aforoz ettik kendi kendimizi
Vasal duygularımızı Senyör'lere himayeledik
Yarınları bu günlere iteleyip,
Geçmişlerimizi tarih sayfalarına ilişttirdik

Angarya işlerin peşinden nemlenip
Disko-bar kapılarında zambaklar için
Kaktüslerle sağdırdık kalbimizdeki sütü
Yine sustuk...
Zehir-i zıkkım ettik hayatımızı
Zaman geçiyor...
Dayanamıyorum artık,
Midem bulanıyor
Canım sıkılıyor Allah canımı alsın
Görmezden gelemiyorum işte
Bana ne diyemiyorum
Elimde değil..
Ortalık yangın yeri
Ortalık toz duman

NeYzEn.. 05.05.2009

Bülent Kaya